

ΕΤΟΣ 55ον

13 Μαΐου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (2815)

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΝΥΚΤΑΣ

Βρισκόταν ο άπ. Παῦλος στους Φιλίππους της Μακεδονίας και μαζί του ήταν ο άποστόλος Σίλλας και ο Ευαγγελιστής Λουκάς, ο και συγγραφέας των Πράξεων. Στην έπιφανή αυτή πόλη της Έλλάδος καθημερινώς τό έργο τους ήταν ή προσευχή και τό κήρυγμα. Τό κήρυγμά τους δέ ήδη είχε καρποφορήσει μέ τή βάπτισή της άγίας Λυδίας στους Φιλίππους, όπου και σήμερα σώζεται εκεί τό ιερό Βαπτιστήριο. Και οι Άπόστολοι συνέχιζαν τό ιεραποστολικό τους έργο τό μέ πίστη, ταπεινώση, θάρρος και έπιμονή.

Άλλή ή θεραπεία της μαντευσόμενης νεαρής δούλης από τόν άπ. Παῦλο, όπως μάς αναφέρει τό σημερινό άποστολικό ανάγνωσμα, έφερε αυτόν και τόν συνεργό του Σίλλα από τούς άρχοντες της πόλεως δέσμιους στην φυλακή και μάλλον έπειτα από σχίσμο τών ένδυμάτων, ραβδισμούς και ταλαιπωρίες «εις τήν έσωτέραν φυλακήν» και μέ δεμένα τά πόδια τους «εις τό ξύλον», ειδικό όργανο για τούς κατάδικους τών φυλακών. Όμως οι δύο γενναίοι Άπόστολοι του Χριστού δέν γογγύζουν. Παρά τούς φρικτούς πόνους, τήν κακομεταχείριση, τή μεγάλη τους δοκιμασία μέσα στη νύκτα αναπέμπουν ύμνους προς τόν Ούράνιο Πατέρα. «Κατά δέ τό μεσονύκτιον Παῦλος και Σίλλας προσευχόμενοι ύμνουν τόν Θεόν» (Πράξ. 16,25). Κατά τά μεσάνυχτα πρωτάκουστος μελωδία στη φυλακή! Σάν νά μήν είχε συμβεί τίποτε και σάν νά μή δοκίμαζαν κανέναν πόνο, ο Παῦλος και ο Σίλλας δοξολογοῦν τόν Θεό. Και ακολουθήσαν τά συγκλονιστικά γεγονότα πού μάς περιγράφει λεπτομερώς τό κείμενο τών Πράξεων. Μέσα στη νύκτα, προσευχή!

Ή νύκτα δημιούργημα του Θεού

Διαβάζουμε και μαθαίνουμε από τό βιβλίο της Γενέσεως ότι και τό φυσικό φαινόμενο της νύκτας είναι της σοφίας και της δημιουργικής δυνάμεως του Θεού. Γράφει τό θεόπνευστο κείμενο: «Και έκάλεσεν ο Θεός τό φώς ήμέραν και τό σκότος έκάλεσε νύκτα. Και έγένετο έσπέρα και έγένετο πρωΐ, ήμέρα μία» (Γεν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ιστ' 16-34)

Θαυμαστή απέλευθέρωση του Παύλου και του Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολούθησασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἢ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαῖοις οὖσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιορῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέτες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνον τὸν Θεόν· ἐπημροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἐαυτὸν ἀναρεῖν, νομίζων ἐκπεφυγῆναι τοὺς δεσμούς. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔομεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέτεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προσαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἔβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τραπέζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

1,5) καὶ παρακάτω «καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσονα εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας» (Γεν. 2,16). Προΐκισε, δηλαδή, τὴν ἡμέρα μὲ τὸν ἥλιο καὶ τὴ νύκτα μὲ τὴ σελήνη. Ὅλα τὰ φιλοτέχνησε ὁ Δημιουργὸς «κατὰ ἴαν» πρὸς χάριν τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι καὶ ἡ νύκτα, ἡ χρονικὴ φυσικὴ αὐτὴ περίοδος ὡς προερχομένη ἀπὸ τὴν πανσοφία καὶ ἀγαθὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἔχει τὸ σκοπὸ τῆς. Καὶ αὐτὴ «διηγεῖται δόξαν Θεοῦ» (Ψαλμ. 18,3). Ἡ διαδοχὴ μάλιστα ἡμέρας καὶ νυκτὸς τονίζει ὅπως ἰδιαιτέρως τὴν ἀξία τοῦ χρόνου καὶ ὑπενθυμίζει βέβαια καὶ τὴν προσωρινότητα τῆς ἐπίγειας ζωῆς μας. Εἶναι ἔπειτα γνωστὸ πόση

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, καθώς ἐπηγαίναμεν ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι εἰς τόν τόπον τῆς προσευχῆς μᾶς συνήντησε κάποια ὑπηρετρία πού εἶχε πνεῦμα μαντικόν, καί μέ τήν ματιάν ἔφερνε πολλά κέρδη εἰς τοὺς κυρίου της. Αὐτή ἀκολούθησε τόν Παῦλον καί ἐμᾶς καί ἐφώναζε, “Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καί σᾶς ἀναγγέλλουν τόν δρόμον τῆς σωτηρίας”. Αὐτό τό ἔκανε πολλές ἡμέρες. Ὁ Παῦλος ἦτο πολύ ἀγανακτισμένος καί στραφεῖς εἶπε εἰς τό πνεῦμα, “Σέ διατάσσω εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά βγῆς ἀπό αὐτήν”. Καί ἐκείνην τήν στιγμὴν ἐβῆκε. Ὅταν ὁμως οἱ κύριοί της εἶδαν ὅτι ἐχάθηκε ἡ ἐλπίδα τῶν κερδῶν τους, ἔπιασαν τόν Παῦλον καί τόν Σίλαν καί τοὺς ἔσυραν εἰς τήν ἀγοράν πρὸς τὰς ἀρχάς, καί ὅταν τοὺς ἔφεραν εἰς τοὺς στρατηγούς εἶπαν, “Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰουδαῖοι, δημιουργοῦν ταραχὴν εἰς τήν πόλιν μας· κηρύσσουν διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς πού εἴμεθα Ῥωμαῖοι δέν ἐπιτρέπεται νά τὰς παραδεχθῶμε ἢ νά τὰς ἐφαρμόσωμεν”. Ξεσηκώθηκε καί ὁ ὄχλος ἐναντίον τους, οἱ δέ στρατηγοὶ τοὺς ἐξέσχισαν τὰ ἐνδύματα καί διέταξαν νά τοὺς ραβδίσουν. Ἀφοῦ τοὺς ἔδωκαν πολλά ραβδίσματα, τοὺς ἔρριξαν εἰς τήν φυλακὴν καί παρήγγειλαν εἰς τόν δεσμοφύλακα νά τοὺς φυλάττη καλά. Αὐτός, ἀφοῦ ἔλαβε τέτοιαν παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε εἰς τήν πιό βαθεῖα φυλακὴν καί ἔδεσε τὰ πόδια τους εἰς τό ξύλον πρὸς ἀσφάλειαν. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας προσεύχοντο καί ἔψαλλαν ὕμνους εἰς τόν Θεόν, καί οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι τοὺς ἄκουαν. Ἐξαφνα ἐγίνε σεισμός μεγάλος, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς, καί ἀμέσως ἀνοιξαν ὅλες οἱ πόρτες καί ὄλων τὰ δεσμά ἐλύθησαν. Ὅταν ἐξύπνησε ὁ δεσμοφύλαξ καί εἶδε ἀνοικτές τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, ἔσυρε τό μαχαίρι του καί ἐπρόκειτο ν’ αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ ἐνόμιζε ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν φύγει. Ἄλλ’ ὁ Παῦλος τοῦ ἐφώνησε δυνατά, “Μὴ κἀνης κανένα κακόν εἰς τόν ἑαυτὸν σου, διότι ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ”. Ἀφοῦ ἐζήτησε φῶτα, ἐπήδησε μέσα καί, τρομαγμένος, ἔπεσε εἰς τὰ πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα. Ὑστερα τοὺς ὠδήγησε ἔξω καί εἶπε, “Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω γιὰ νά σωθῶ;”. Ἐκεῖνοι δέ εἶπαν, “Πίστεψε εἰς τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί θά σωθῆς σύ καί οἱ οἰκιακοί σου”. Καί ἐκάρυξαν τόν λόγον τοῦ Κυρίου εἰς αὐτόν καί εἰς ὅλους πού ἦσαν εἰς τό σπίτι του. Ἐκείνην τήν νυχτερινὴν ὥραν τοὺς ἐπῆρε καί ἔπλυσε τίς πληγὰς τους καί ἀμέσως κατόπισιν ἐβαπτίσθη καί αὐτός καί ὅλοι οἱ δικοί του. Τοὺς ἔφερε εἰς τό σπίτι του, τοὺς ἔδωσε φαγητόν καί ἐχαίρετο μέ ὅλους τοὺς δικούς του διὰ τὴν πίστιν του εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα,

Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εὐχαρίστηση καί ἰσορροπία δημιουργεῖ στὸν ἄνθρωπο τόσο τό ἠukaυγές ὅσο καί τό ἠυκόφως. Καί ἡ νύκτα μέ τὴν ἡμερία καί σιωπὴ της βοηθᾷ στὴν ξεκούραση μαζί μέ τὸν ὕπνο, ὥστε νά μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἀνακτήσῃ τίς δυνάμεις του. Ἡ νύκτα, ἠοιπὸν, εἶναι εὐεργεσία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

13 Μαΐου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ ἘΞ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τό εἰς τόν ἕκ γενετῆς τυφλόν θαῦμα τοῦ Κυρίου καί σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», Γλυκερίας μάρτυρος (†177), Σεργίου ὁμολογητοῦ, Παισικάκου ἐπισκ. Συνάδων († 7 αἰ.)
Ἦχος: πλ. α' – Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. ιζ' 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Μαΐου, Ζ' Ἀπό τοῦ Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

Ἡ «τελειουργία» τῆς νύκτας

Αὐτό ὅμως τό δῶρο τοῦ Δημιουργοῦ μπορεῖ νά λειτουργήσει ὡς μυστήριο καί κατάκτηση εὐσεβείας ἀλλήλα καί νά ἀποβεῖ χρόνος ἀνομίας. Ἀναλόγως τῆς χρησιμοποίησής της καθίσταται καλή ἢ κακή. Καλή νύκτα εἶναι ἐκείνη τῆς ἐργασίας, ἄν ὑπάρχει ἀνάγκη, τοῦ ὕπνου, τῆς ἡρεμίας καί γαλήνης, τῆς προσευχῆς. Καί κακή εἶναι ἡ νύκτα τῆς ἀσωτίας καί τῆς ἀμαρτίας. Γι' αὐτό καί ἐνίοτε ἡ νύκτα προσλαμβάνει μέ τό σκοτάδι της τήν ἔννοια τῆς πνευματικῆς νέκρωσης, τῆς πτώσης καί τῆς ὑποδούλησης στά πάθη. Ὁ ἀπ. Παῦλος αὐτή τήν ἔννοια θά χρησιμοποιήσει στήν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του ὅταν θά νουθετήσει γράφοντας «ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δέ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τά ὄπλα τοῦ φωτός» (Ρωμ. 13,12). Ὡστόσο ἡ σημερινή ἀποστολική περικοπή μᾶς δίνει τήν πνευματική διάσταση τῆς νύκτας μέ τήν ἀγρύπνια τῆς προσευχῆς. Ὅπως ὁ Χριστός συχνά διανυκτέρευε, ἀγρυπνοῦσε προσευχόμενος, ἔτσι «κατά τό μεσονύκτιον Παῦλος καί Σίπilas προσευχόμενοι ἔμνουν τόν Θεόν».

Τό παράδειγμα τῆς ἀγρύπνιας τῆς προσευχῆς μᾶς τό ἔδωσαν πολλοί ἅγιοι καί πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διά μέσου τῶν αἰώνων καί ἰδιαίτερα στά μυστήριά μας οἱ ὄρες τῆς νύκτας εἶναι πραγματικά ἀφιερωμένες στόν Θεό. Ἡ νύκτα, λοιπόν, μπορεῖ νά ἀγιασθεῖ καί νά καταστῆ νύκτα πασχάλια γιά τόν καθένα μας.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεγίται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπεριοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προνεγίται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομικοῦ τοῦ Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm